

Ratsukot viettivät lepotauon Kirkas-Soljosen taukopaikan upeissa maisemissa. Osa ratsastajista oli vuokrannut ponin ratsastustallilta ja toiset taittoivat talvalta oman poninsa kanssa.

Ratsukoilla aurinkoinen retki Seitsemisen upeassa maastossa

□□ Seitsemisen Kirkas-Soljosella oli kalastajilla ja retkeilijöillä ihmetykseen aihetta yli kymmenen ratsukon saapessa komeisiin maisemiin viime lauantaina. Kyseessä oli Parkanon Ratsastusseuran järjestämä maastoratsastus, joka kuului osana Ihminen luonnossa- tapahtumaan.

Ratsukot lähtivät lauantaiamuna kymmenen aikoihin Parkanon Ratsastustallilta, josta oli järjestetty kuljetus Liesijärvelle. Retkellä oli mukana yksitoista ratsukkoa, joiden vetäjinä toimivat Anu Jylhä ja Jaana Palonen.

Jokaiselta ratsastajalta vaadittiin muutaman vuoden kokemus ja kokeneilta ratsastajilta reitti taivaltuikin ilman haavereita.

Saakin suosi ratsastajien retkeä, aurinko jaksoi paistaa koko päivän ajan.

Lounas-
tauko
Kirkas-
Soljosella

Matka Liesijärveltä Kirkas-Soljoselle on noin kahdeksan kilometrin pituinen. Ratsastajat tulivat kansallispuistoon vanhaa metsäautotietä pitkin.

Elina Humalan ratsastama poni V.V. Hans hieroi tauon aikana nautinnollisin ilmein turpaansa ratsastajatyttöä vasten.

Kirkas-Soljosen taukopaikalla ratsastajat levähtivät kauniin järven rannalla nauttien Parkanon Ratsastusseuran puheenjohtaja Marja-Liisa Haapamäen valmistamasta lounaasta.

Perunasalaatti, makkarat mehu tekivät kauppansa näkkyä ratsastajien päästessä lounaan aareen. Ponit puolestaan saivat raikasta vettä ja nauttivat olostaan puiden varjoisassa siimeksessä.

Sopivan pituinen reitti

— Reitti tuntui ihan kivalta, eikä väsymystä tunnu, kertoi yli neljä vuotta ratsastusta harrastanut parkanolainen Elina Humala.

— Minulla on aikaisempaa kokemusta maastoratsastuksesta ja Seitsemisen maisematkin ovat jonkin verran tutut.

Kyröskoskelainen Ulrika Salovaara on myös käynyt aikaisemmin Seitsemisessä, sillä hän on ollut kolmena kesänä toisessa Virranhaaran ratsastustallassa ja sieltä on tehty ratsastusretkiä kansallispuistoon.

— Meillä ei ole ollut mitään ongelmia, sillä kaikki ponit ovat tottuneet maastossa menemiseen. Toista olisi, jos alla olisi lähinnä kaupunkitallin maneeeriin tottunut poni, Ulrika Salovaara toteaa.

Lounaan jälkeen ratsukot palasivat takaisin Liesijärvelle, josta oli järjestetty paluumatka Parkanoon.